

مهندس ارزش و صرفه جویی های ناپیدا

با توجه به افزایش هزینه و زمان اجرای طرحهای توسعه و در نظر گرفتن نقش مهم عوامل بیرونی طرحها در این افزایش و عدم دست یابی به ارزش مطلوب به ازای منابع مصرف شده، این پرسش مطرح می شود که آیا به راستی در سطح ملی به ازای منابع مالی، انسانی و ... صرف شده خواسته ها و نیازهای مورد انتظار برآورد می شود و ارزش های معادل آن حاصل می گردد؟ نتیجه بررسی ها نشان می دهد که در بیشتر طرحهای عمرانی چنین نیست. در عرصه خدمات و صنعت نیز شرایط بهتر از آن بنظر نمی رسد. زمان و هزینه اجرای طرحها گاه تا بیش از ۲ برابر زمان و هزینه پیش بینی شده است. در اجرای بهینه و موفق طرحهای بزرگ زیربنائی، صنایع بزرگ و خدمات عمومی با پوشش وسیع اجتماعی، عوامل مختلف بیرونی مانند قوانین و مقررات، سیستم های بانکی، سیستم های ارتباطی و نظام آموزشی (علمی و حرفه ای) اثری جدی و انکارناپذیر دارند. نقش نهادها و عوامل درگیر مستقیم و غیرمستقیم با اجرای طرحها مانند برنامه ریزان، تامین کنندگان مالی، مدیران (مجریان)، طراحان (مهندسان مشاور)، اجرا کنندگان (پیمانکاران)، سازندگان تجهیزات، تولید کنندگان مصالح و بهره برداران از طرحها نیز مورد توجه جدی می باشد لیکن یکی از موثرترین ابزارهای بیشینه کردن ارزش حاصل از صرف منابع در سطح ملی، سازمانها و حتی افراد جامعه، استفاده از رویکرد مهندسی ارزش است. مراحل برنامه کار این رویکرد شامل موارد زیر است:

۱- جمع آوری اطلاعات

۲- تحلیل کارکرد

۳- خلاقیت

۴- بررسی و قضاوت

۵- توسعه

۶- پیشنهاد و ارائه گزینه بهینه

۷- اجرا

۸- ممیزی نتایج حاصل

چنانچه در هر برنامه ریزی راهبردی، انتخاب طرح، مطالعه و طراحی آن و نهایتاً اجرا و بهره برداری انجام مراحل پیش نوشته با مشارکت کلیه طرفهای ذینفع صورت گیرد می توان از همفکری و خلاقیت گروه و قضاوت بر اساس خردجمعی، گزینه بهینه را انتخاب نمود و با تدقیق اطلاعات در مرحله توسعه به اجرا گذاشت و نتایج اجرا را برای درس گرفتن و استفاده در موارد آتی ممیزی کرد. اگر مزایای اقتصادی حاصل از کاربرد مهندسی ارزش را به مزایای غیرقابل اندازه گیری به شرح زیر بیافزاییم،

-هم افزایی حاصل از همفکری و کار گروه کلیه طرحهای ذینفع

-ایجاد ارتباط و درک متقابل بین عوامل موثر در موفقیت طرحها

-انباشت و تحصیل انبوهی از تجربیات در پیشنهادهای گسترده ارائه شده

-ترویج کار گروهی و بالا بردن آستانه تحمل نظرات گاه متفاوت و حتی به ظاهر سطحی و نامربوط و احترام به نظرات دیگران

-قبول روش تحلیل بر اساس معیارهای تعیین شده برای ارزش گذاری در انتخاب گزینه بهینه

-در هم شکستن موانع بین سازمانها و رشته های مختلف تخصصی و پرورش تفکر

یکپارچه نگری

نتیجه می شود که مهندسی ارزش صرفه جویی به توان دو است

$$VE=(SAVINGS)۲$$